

Een werknemer vindt ruim € 15.000,-. Is hij dan de ‘eerlijke vinder’?

Een werknemer van een afvalverwerkingsbedrijf vindt ruim € 15.000,-. Hoe zit dat eigenlijk met het recht van de ‘eerlijke vinder’? In het Burgerlijk Wetboek zijn acht artikelen gewijd aan de rechten en plichten die burgers hebben ten aanzien van verloren en gevonden voorwerpen. Als je iets vindt of verliest dan zijn daar wettelijke consequenties aan verbonden.

In het geval van deze werknemer werd de buit gevonden onder werktijd. Komt de gevonden buit de vinder toe of zijn werkgever? Wie is volgens de rechter de vinder?

Wat was er aan de hand?

Een afvalverwerkingsbedrijf heeft een milieustraat waar mensen hun afval naartoe kunnen brengen. De werknemer van de milieustraat moet zeer verrast zijn geweest. Een ingeleverde printer bevatte namelijk € 15.100,- verdeeld over vier enveloppen. Hiervan gaf de werknemer € 3.000,- aan een collega, de rest hield hij zelf. Een aantal dagen later meldt hij zijn vondst bij de gemeente en bij zijn werkgever. Daar zou hij waarschijnlijk later spijt van krijgen, want zijn werkgever eist het geld terug. De printer met inhoud was aan de werkgever aangeboden, dus was zij de eigenaar. En als zij niet de eigenaar was, dan was zij in ieder geval toch de vinder van het geld in juridische zin. De werkgever stapt naar de kantonrechter.

Wat vindt de rechter?

De rechter wijst de vordering van de werkgever af. De rechter oordeelt dat de werkgever geen eigenaar van het geld is geworden. Het is waarschijnlijk dat de eigenaar van de enveloppen het geld heeft verloren, aldus de rechter. Volgens de wet moet een vinder aangifte doen van de onbeheerde zaak in de gemeente waar hij de zaak heeft gevonden. Dit geldt niet als de vinder mededeling van zijn vondst heeft gedaan aan de degene die hij als eigenaar mocht beschouwen. Als de zaak een jaar na de mededeling of aangifte nog niet is opgeëist dan wordt de vinder eigenaar. De rechtbank is van mening dat de werknemer het geld niet namens zijn werkgever heeft gevonden. Dit omdat het simpelweg vinden geen rechtshandeling is die namens een ander kan worden verricht.

Vindplaats: **kantonrechter Dordrecht 10 december 2015**

De werkgever is het hier niet mee eens en gaat tegen het oordeel van de kantonrechter in hoger beroep bij het hof.

uitspraak van de week

Wat vindt het hof?

Het hof komt tot een ander oordeel en weegt daarin mee dat de werknemer de taak had om apparaten die ingeleverd werden bij de milieustraat te demonteren. Het was dan ook geen toeval dat de werknemer het geldbedrag zou vinden. Het was immers niet te voorkomen dat de enveloppen zouden worden gevonden bij het uit elkaar halen van de printer. Elke andere medewerker van de milieustraat zou het geld eveneens hebben aangetroffen. Het hof concludeert dan ook dat niet de werknemer, maar de werkgever als vinder moest worden gezien. De werknemer moet het geld dan ook aan de werkgever teruggeven.

Vindplaats: **Gerechtshof Den Haag 17 januari 2017**

De werkgever kan het geld niet uitgeven. Er is namelijk door de werkgever geen aangifte gedaan bij de gemeente. Daarnaast is de bovengenoemde verjaringstermijn van een jaar nog niet verstreken. Op dit moment beheren zij het geld voor de eigenaar.

Heeft u als werkgever beleid over de vondst van geld door uw medewerkers? Wordt u geïnformeerd door uw medewerkers als zij een aanzienlijk bedrag vinden?